

Et innlegg om kulturrevolusjon

Av en tidligere AKPer.

Dette innlegget er basert på en diskusjon om maoisme, og en del av diskusjonen dreide seg om kulturrevolusjonen. Vedkommende jeg diskuterte med, blant annet medlem av Rødt, mente kulturrevolusjonen var Maos viktigste bidrag til ideologien, og at denne teorien også fortsatt påvirket Rødt – for eksempel ved at Rødt vil senke politikerlønningene.

Jeg mener ikke kulturrevolusjon er det viktigste i maoismen. Jeg tror Perus Kommunistiske Parti har rett. Maoismen videreutvikler marxismen-leninismen på alle områder og løfter den innenfor filosofi, økonomi og sosialisme. Og hver bestanddel henger sammen – loven om motsigelsen, politikk som konsentrert økonomi og klassekampen som fortsetter gjennom hele prosessen.

PKP sier at kjerna i maoismen er politisk makt til proletariatet, og da ganske riktig i kulturrevolusjonen, men også i nydemokratiske revolusjoner og sosialistiske revolusjoner. Også her utvikler maoismen vår ideologi videre, da den utvikler teorien om nydemokratiet og den proletariske militærteorien (folkekrigen).

Jeg ser masselinja, folkekrigen og kulturrevolusjonen som helt integrerte deler av en helhet som ikke kan stykkes opp. Man må se kulturrevolusjonen som en forlengelse og fortsettelse av folkekrigen, som folkekrig det også, slik formann Gonzalo har formulert det. Og både folkekrig og kulturrevolusjon er uadskillelige fra masselinja.

Jeg ser ikke Rødt sin holdning mot privilegier, altså for å redusere lønna til politikere, som kulturrevolusjonært. Det er ikke egentlig en arv etter Mao Zedongs tenkning. Det er bare

en videreføring av "det vanlige" i arbeiderbevegelsen. Dette har vel vært normen tror jeg. SV tar også deler av politikerlønnen. AUFere argumenterer for det samme.

Jeg tror at et ensidig fokus på sånt fort blir likhetsmakeri – en småborgerlig "løsning" på problemet, nemlig at "alle skal få likt". Noe som vi ikke er for. Den kommunistiske moralen og veiledninga er "gi etter evne og få etter behov". Man kan argumentere fullstendig borgerlig-liberalt for lav politikerlønn.

Jeg ser ikke kulturrevolusjon som ei linje mot privilegier først og fremst. Å kjempe mot privilegier kan være en del av tolinjekamp og kulturrevolusjon, men kjerna i kulturrevolusjon er klassekamp mener jeg. Kjerna er politisk makt til proletariatet.

Og det ligger videre i kulturrevolusjonen vs f.eks. Sovjet, at det ikke er en institusjonalisering av for eksempel mangel på privilegier. Det er ikke en "institusjonalisert" revolusjon. Kulturrevolusjon er ikke et sett regler som regulerer sosialismen. Kulturrevolusjonen er en virkelig revolusjon. Det er en mobilisering av massene "mot institusjonene" på en måte. Utafor, eller tvers gjennom dem. Det er, som Mao sier om revolusjoner, ikke et teselskap.

Jeg ser rotasjon av verv og flat lønn som helt tekniske og administrative løsninger på noe som ikke kan løses med mekaniske eller byråkratiske metoder. Kulturrevolusjon er nettopp et voldsomt uttrykk for at byråkratiske regler ikke er nok.